

Június 16.

Urbán Mara

Június 16.

– Aztán a sokadik elkeseredett, álmatlan éjszakán eszembe jutott, hogy továbbkeresgéljek az interneten: biztosan van Pesten máshol is meleg bár – folytatta Krisztina. – Találtam egyet, nem túl messze az előzőtől. Újra felcsillant a remény. Kiírtam az új címet, megnéztem a nyitva tartást. Minden rendben, holnap, az ovi után, irány a bár! – így feküdtem le este, megnyugodva.

Másnap minden terv szerint haladt. Az óvoda után mentem a Zöld Érzésbe, tusolás, rendbe raktam magam, majd elindultam a címre. Könnyen megtaláltam a helyet, magabiztosan léptem be az ajtón. Kis helyiség volt, egy bárpulttal, előtte három szék és két asztal. A pultnál két férfi ült. Én az egyik üres asztalhoz mentem. Odajött hozzám egy csodálkozó szemű, fiatal pincérfiú, felvenni a rendelést. Gyanús volt a hely és a helyzet, de ekkor még mit sem sejtettem.

Molnár Mária

Június 16.

Kihozta a fiúcska a narancslevemet, és még mindig érdekesen nézett rám. Amikor felemeltem a poharamat, hogy iszom egy kortyot, akkor láttam, hogy a poháralátétén egy meztelen férfi van, aki egy üveg sörrel takarja el a micsodáját. Ekkor jobban körülnéztem, és rájöttem, hogy egy férfiakkal fenntartott meleg bárba ültem be. A két férfi a pultnál néha hátranézett és összesúgtak valamit. Ekkor belépett egy újabb férfi az ajtón. Úgy ledöbbsent, hogy majdnem visszafordult. Bambán bámult rám, majd odalépett a pultos sráchoz, gondolom, valamit rólam beszéltek, mert mind rám néztek, majd elkezdtek nevetni.

– Nem mondd, hogy beültél a pasik közé egy meleg bárba!
– pukkadt ki a visszafojtott nevetés Zitából. – Ezt nem hiszem el! – kiáltott fel, majd olyan gurgulázó nevetésbe fogott, hogy le kellett tennie a poharat, nehogy kiöntse a rozét. Krisztina először elszégyellte magát, majd látta, hogy Zita nem őt neveti ki, hanem ezt a bizarr helyzetet, és ő is nevetni kezdett.

Molnár Mária

Június 16.

- És nem raktak ki? – nevetett tovább Zita. – Az ilyen helyeken nem nézik jó szemmel a nőket.
- Nem, csak furcsán néztek rám – válaszolta Krisztina. Erre újabb hangos nevetés buggyant ki Zitából.
- Furcsán? – visongott Zita, és nem bírta folytatni.
- Ha láttad volna az arcukat! – nevetett Krisztina.
- El tudom képzelni – mondta Zita, és zsebkendőért szaladt a fürdőszobába. – Atyaég! – jött elő még mindig szipogva a visszatartott nevetéstől. – Nem semmi nő vagy te! – Odanyújtott egy zsebkendőt Krisztinának is. – És mit csináltál, miután rájöttél, hogy nem jó helyen vagy? – kérdezte csillogó, nevetős szemmel.
- Semmit – húzta ki magát Krisztina.
- Mi az, hogy semmit? Ott maradtál?? – tört ki újabb nevetés Zitából.
- Naná! Nem állhattam föl ripsz-ropsz, hogy „bocsi, de nem jó ajtón jöttem be!” – mosolygott vissza Krisztina, és megrázta mézszínű haját, majd félrebiccentette a fejét.

Molnár Mária

Június 16.

- Ez örület! El sem hinném, ha nem te mesélnéd! – értetlenkedett még mindig Zita. – Eleve egyedül menni egy ilyen helyre?! – az arcáról törölgette a nevetés könnycseppjeit.
- Kezdttem egyre kínosabban érezni magam, de próbáltam palástolni – folytatta Krisztina. – A két asztal között a földön volt egy újságtartó, tele magazinokkal. Gondoltam, kiveszek egyet, hogy ne semmittevéssel teljen az idő – vett egy nagy levegőt. – Szerinted? – nézett jelentőségteljesen Zita szemébe, majd csintalanul, kérdően felhúzta a szemöldökét.
- Milyen magazin volt? – buggyant ki Zitából ismét a nevetés.
- Szerinted?? – kérdezte újra Krisztina, még mindig ugyanazzal az arckifejezéssel.
- Te jó ég! – csak ennyit tudott Zita mondani. Hátravetette magát a kanapén, és az egész teste rázkódott az önfeledt nevetéstől.

Molnár Mária

Június 16.

Krisztina egyre jobban élvezte a viccmesélő szerepét, ezért folytatta:

– A férfiak a bárpultnál döbbenten néztek. Gondolom, várták, hogy valami reakció látszódjon az arcomon. Az első oldalnál rájöttem, hogy ez egy melegférfi-magazin, de nem dobhattam el. A férfiak még mindig elképedve bámultak rám. Én pedig – Krisztina keresztbe tette a lábát, kihúzta magát, és eljátszotta Zitának, hogyan lapozgatta a magazint – teljesen kifejezéstelen arccal végiglapoztam az újságot, minden egyes oldalt jól megnézve. Néha belekortyoltam az italomba, néha felnéztem a bárpult felett lévő tévére. Úgy csináltam, mintha egy reklámújság lenne.

Június 16.

Urbán Mára

Zita sok mindent elért és megélt már az életében. Rengeteg buli, sok szex, mámoros éjszakák és keserű csalódások vannak már mögötte, és két nő, akiket nagyon szeretett. Nem gondolta, hogy lesz még az életében valaki, aki felébreszti a kíváncsiságát és beindítja a vágyait.

Krisztina felkeresi Zitát, hogy beszélgessenek, mert férjes asszony létére – különös érzéseket vált felfedezni magában.

Vajon, ha tudja, hogyan végződik majd a napjuk, elindult volna az útra? Vajon sejtí, hogy ezen a napon akár teljesen megváltozhat az egész eddigi, jól elrendezett élete? Vagy jobb lett volna, ha ezek az érzések csak beteljesületlen vágyak maradnak?

SZEGED ♦ 2020

JÚNIUS 16.

Urbán Mára

JÚNIUS 16.

Urbán Mára